

— А какво нѣщо е инстинктъ? — го попита бащата.

— Може би, прадѣдитъ на сегашнитъ дъждовни червеи сж се опитвали да вкаратъ листа въ дупкитъ си по различни начини и въ продължение на хиляди години опитътъ ги е научилъ, да хващатъ широкитъ листа за върховетъ. Тѣй че съ врѣме у тѣхъ се е изработилъ безсѣзнателенъ навикъ или инстинктъ, да хващатъ листа всѣкога за върха му — отговори Борисъ.

— Единъ английски естественикъ, на име Чарлзъ Дарвинъ, за да изпита инстинкта имъ, хвърлялъ на дъждовнитъ червеи тригълни хартийни кжсчета и е забѣбѣзвалъ, че червеитъ ги олавятъ винаги за единъ отъ върховетъ.

— Защо е на червеитъ хартия? Нали тѣ не ядатъ хартия? попита Владко.

— Разбира се, че не ядатъ, но азъ забравихъ да ви кажа, че тѣ завличатъ въ дупкитъ си не само храна. Есень тѣ запушватъ вѣншната врата на кжщичката си съ различни прѣдмети: камъчета, дрѣжки отъ листа, клончета и пр. Затова нѣма нищо чудно, дѣто тѣ увличатъ въ дупкитъ си листчета отъ хартия.

Отъ направенитъ опити се вижда, че дъждовниятъ червей чрѣзъ пипане узнава формата на прѣдметитъ и слѣдъ това отива и ги хваща за острия край.

— Погледни, татко, колко бързо дъждовниятъ червей се намѣква въ земята! — каза Владко. Прѣднѣколко минути азъ поставихъ тоя червей на лехата, а сега се подава навѣнъ само задния край на тѣлото му.

— Да, червеитъ могатъ много бързо да се на-